

(CD-89) ૧૦ - જેની છાયામાં ઠરતાં તન-મન

જેની છાયામાં ઠરતાં તન-મન,
હૃદયું યે બોલે 'હાશ',
અંતર ઠારે ઈ સાચાં આપ્ત-પુરુષ.

જેની અખીયાં પ્રેમ જ ઊલ્લાસક,
નીરાગી - નીર્વીકારક,
શુદ્ધ-ચેતન સ્પર્શક દાદા નીજ-સ્વરૂપ.

જેની સંજ્ઞા-વાણીનાં ફૂલ,
મધમધ મન-નંદનવન,
કલ્પાતીત અક્રમ-મોક્ષક, મૂર્તા-મૂર્ત.

ટાળે જન્માંન્તર ભવ-દુઃખ ભ્રાંતી,
શ્રીમંત ઊપાદાને
અજરામર જન્મદાતા - જ્ઞાની-કુખ.

કેવળ-જ્ઞાનીની સેવા પૂજા,
દર્શન વંદન ભક્તિથી
દાસાનું દાસ ભાવે કાયમ 'આ' હુંફ.

જેની કૃપાથી જાગે આત્મા,
સ્પર્શો જગ-મળ-વીક્ષેપક,
દ્રષ્ટિ-ફળ સીંચક-શક્તિ શીવસુખ.

ઓહો જન્મતાં વેંત જ કેવાં,
દૂધ કૂંડા અમૃત છલ છલ,
પોષક વ્યવસ્થા આંહી સતસંગ-શ્રીમુખ.

જેણે જોયાં છે ખૂણાં ખાંચા,
આખાં બ્રહ્માંડનાં,
ઢાંચામાં ઢળીયાં વીણ દીધ પ્રેમ-પીયુષ.

શુદ્ધ - પ્રેમી પે, સૌ ન્યોચ્છાવર,
આખું જગ એનું દાસ જ,
તો યે અ-ગુરુ-લઘુ શ્રી જ્ઞાન-મુખ.

ઓહો, પાલક ને પોષક સંગમ,
માતાને પીતા સન્મુખ,
નીશ્રીંત બાળક સૌ માણે, નીજઘરસુખ.

જો જો, નીકાલી બાબત જાણી,
વર્તે છે 'દ્વૈત' ઐક્ય જ,
'અદ્વૈત' અ-સંગ ઊપયોગે અન્વય-ગુણ-સૂઝ.

જેણે કુદી મતભેદી પાળો,
પૂજ્યાં ઢંઢોની પાર,
સમરથ સાહેબા દાદા જ્ઞાનીપુરુષ.

જેની વાતું કરતાં ના થાકું,
ગુણલાયે અપરંપાર,
પરમાર્થે સમક્તિ બુઝ સ્વપદ પૌરુષ

